

[Udenrigsministeren]

procedurer, der udgør grundlaget for den frie samhandel med industrivarer. I den forbindelse må det også påpeges, at EFTA-landene bør udvise større disciplin med hensyn til statsstøtte til erhvervslivet.

Nord/Syd-dialogen har igennem længere tid stået i stampe. Sagen forudses drøftet i forbindelse med FN's 37. generalforsamling i efteråret 1982. Samtidig vil forberedelserne til UNCTAD VI, der afholdes i maj/juni 1983, blive indledt. Det danske formandskab vil arbejde for, at der – i overensstemmelse med EFs hidtidige konstruktive rolle i sagen – pustes nyt liv i denne dialog med henblik på at opnå konkrete resultater.

I forholdet til udviklingslandene er der grund til særligt at hæfte sig ved følgende aktiviteter, der vil komme på dagsordenen under det danske formandskab: EFs generelle toldpræferencesystem for 1983 skal vedtages under det danske formandskab. Formandskabet vil virke for, at der indarbejdes størst mulige forbedringer i overensstemmelse med de forpligtelser, Fællesskabet har påtaget sig i internationale fora. De første drøftelser om Lomé III-konventionen til afløsning af den nuværende Lomékonvention vil blive påbegyndt under det danske formandskab. Det danske formandskab vil lægge vægt på at bringe arbejdet tilstrækkelig langt frem til, at et forhandlingsmandat kan fremlægges i første halvdel af 1983, samt at der i dette indgår forbedringer og ajourføringer på de væsentligste områder. Endelig vil formandskabet være opmærksom på Kommissionens initiativ til bekæmpelse af sulten i verden, der særligt tager sigte på at øge de mindst udviklede landes fødevarerproduktion samt forbedre disse landes fødevarerikkerhed.

Med jævne mellemrum fremsættes der fra forskellig side forslag og tanker om en ændring af EFs institutionelle opbygning og en ændring af de enkelte institutioners beføjelser. Som begrundelse fremføres, at sådanne institutionelle ændringer vil kunne fremme samarbejdet og være et signal om yderligere fremskridt. Det danske formandskab deler ikke denne opfattelse. De nuværende institutioner og deres beføjelser er et tilstrækkeligt grundlag for at tilvejebringe de beslutninger, som samarbejdet og dets indholdsmæssige udbygning betinger. Derfor vil det danske formandskab ikke prioritere forslag på det institutionelle område højt, men derimod

lægge vægt på, at indsatsen af både tid og ressourcer koncentrerer om de centrale indholdsmæssige områder i samarbejdet.

Ved siden af det traktatmæssige EF-samarbejde overtager Danmark som bekendt også pr. 1. juli 1982 formandskabet for Det europæiske politiske Samarbejde (EPS). Her er vi desuden i den situation, at hele sekretariatsfunktionen lægges på os som formandskab, da der ikke til EPS er knyttet noget internationalt sekretariat. Det indebærer et meget betydeligt arbejde, som må ses i sammenhæng med, at intensiteten af det europæiske politiske samarbejde er øget betydeligt siden slutningen af halvfjerdserne. Samarbejdet må i dag siges at spille en afgørende rolle ved formuleringen af de ti EF-landes og dermed også Danmarks udenrigspolitik. Regeringen ser meget positivt på denne udvikling og vil som formandskab bestrebe sig på aktivt og effektivt at videreføre det udenrigspolitiske samarbejde under nøje overholdelse af de fastlagte rammer, senest i form af Londonrapporten fra oktober 1981.

Det er ifølge sagens natur for tidligt at udtale sig præcist om, hvilke spørgsmål der vil trænge sig på under det danske formandskab. Det afhænger først og fremmest af udviklingen i den internationale situation. Der kan dog allerede nu forudses en række områder, hvor udviklingen kan blive af væsentlig betydning for det europæiske politiske samarbejde.

Øst/Vest-forholdet har lige siden tilblivelsen af EPS indtaget en meget vigtig plads i det politiske samarbejde. Europas og dermed de ti EF-landes sikkerhed er umiddelbart forbundet med udviklingen mellem Øst og Vest. Også de mange historiske, handelsmæssige, kulturelle og menneskelige forbindelser mellem de ti og Østlandene gør det naturligt, at det politiske samarbejde beskæftiger sig med forholdet til disse lande. Det har vi senest oplevet i forbindelse med krisen i Polen, som nok må forudses også under det danske formandskab at stå på det politiske samarbejdes arbejdsprogram.

Et område, som utvivlsomt vil spille en væsentlig rolle under det danske formandskab, er mødet i Madrid til opfølgning af Helsingforslutakten om sikkerhed og samarbejde i Europa, der genoptages den 9. november 1982. Det er i dag for tidligt at sige noget konkret om udsigterne for denne sam-